

pèrbia umilment volc *deximflar*, *VidesR*, 19v1; *inflança*. *Enflija* f. 'inflor' tort. (*BDC* III, 95); i *Spitzer*, *LexikK*, 47. *Infles*.

Reinflar Princ., *reunflar* val. («el Molí de Favara l'assolaren perquè dien que *reumflà* la séquia», *Mislata*, 1962); *reinflament*. *Desinflar*, que en les *VidesR* apareix en una variant *deximflar* (veg. supra), format amb DE + EX- en lloc de DIS-, cas comparable al de *DEIXATAR* (= cast. *desatar*). *Desinflament*; *desinflor*. *Gonflar*, mot poc genuí, en realitat manllevat ep data més aviat moderna del fr. *gonfler* CONFLARE. A penes s'ha usat un cat. *sufflar*, transcripció erudita del ll. *sufflare* 'bufar'; en canvi s'ha emprat el seu derivat *insuflar* [S. xv, *AlcM*]; d'on *insuflament* [StVicent Ferrer]; *insuflació*; *insuflable*; *insuflador*, excel·lent substituït del cast. *soplete*, que tants usen disfressat de català com *soplet* (inadmissible, és clar), allegant (potser no sense raó) que *bufador* evoca una altra cosa.

Del ll. FLARE ha sortit el cultisme *flato* amb el sentit de 'dolorer molest però poc significatiu (a la mel·sa etc.)', pròpiament 'acumulació de gasos en el tub digestiu', que és ben legítim d'acabar de catalanitzar com a *flat*, a Tort. significa 'rastre', 'olfacte per seguir un rastre': «la ventera tenia més flat que un gos per diguer, i desseguida va ataular que duien la bosseta plena», Vergés i Paulí (*Espurnes de la Llar* v, 17); *flatositat*; *flatulent*; *flatulència*; *flatulós*. *Flaterol* tort. 'ventet suau de mar' (Aràbia, *MiscFolk*, p. 166; Mestre, *BDC* III, 97): «del mar llatí, acatiant-nos puja un suau flaterol, qu'en ses ales du'l perfum de l'espigol», Vergés i P. (o. c. v, 177). *Flatar* intr., figuradament 'ésser dut pel vent' (Marsili-Quad., cap. 41, p. 126). +*Enflatat* eiv. 'que pateix d'un flat': «—Jesús, si et deus 'ver cansat / en tan llarga caminada / sent que no et 'via cridat / ni em feis falta per ara. / —Troba que fas molt s'embatat: / ja vendrà que tendràs gana; / deu fer poc temps que has sopat: / o és que et trobes *enflatada?*», JnCastelló (nadala publ. en *Ibiza y Form.*, 95).

CPT.: *Inflabous*. *Inflaconys*: nom d'un peix cilíndric, que té fama de ser usat per dones masturbadores, de vegades amb dolorosos efectes; d'ací la púdica abreviació *infla* (que Plaia recull a *Proa* de Palamós, junt amb el *gutxo*, jul. 1960, p. 8).

1 Aquest, manllevat del fr. *gonfler*.

Inflexibilitat, *inflexible*, *inflexió*, V. *flectir* *Inflexió*, *inflexiu*, *inflexir*, V. *afligir* *Inflitja*, *inflor*, V. *inflar* *Infloroscència*, V. *flor* *Influència*, *influència*, *influenciar*, *influent*, *influir*, *influx*, V. *fluir* *Infòlio*, V. *full* *Infondre*, V. *fondre* *Informació*, *informador*, *informal*, *informalitat*, *informant*, *informar*, *informatiu*, *informe*, *informitat*, V. *forma* *Infortunat*, *infortunat*, V. *fortuna* *Infra*, V. *infern* *Infra*, prefix, per als mots formats amb aquest veg. l'article corresponent al nom sense aquest prefix *Infracció*, *infracte*, *infractor*, V. *fracció* *Infrangible*, V. *fracció* *Infranquejable*, V. *franc* *Infrascrit*, V. *escriure* *Infreqüent*, *infreqüentat*, V. *freqüent* *Infricció*, V. *fracció* *Infrigidar*, *gidir*, V. *fred* *Infringir*, V. *frac-*

ció *Infructuós*, V. *fruit*

INFULES, pres del ll. *infūlae* 'adorn que duïen les vestals, i que es posaven com a senyal d'honor certs ciutadans romans', d'on l'acc. figurada 'pretensions que ostenta una persona'. □ 1.ª doc.: Belv.; Lab. 1840.

Infundat, V. *jons* *Infundar-se* 'engrescar-se' (Dag.), V. *enfundar-s'hi* *Infúndia*, V. *funda* i cast. *enjudia* *Infundibul*, *infundibuliforme*, V. *fondre* *Infundir*, V. *infondre* *Infuriat*, V. *fúria* *Infusible*, *infusió*, *infusori*, V. *fondre* *Ingardaix*, V. *llangardaix* *Ingeni*, *ingeniar*, *ingenios*, V. *geni* *Ingènit*, V. *gendre*

INGENT, pres del ll. *ingens*, *-entis*, 'grandios, enorme'. □ 1.ª doc.: 1917, *DOrt*. D'ús recent i molt poc freqüent en català.

Ingenu, *ingenuïtat*, V. *gendre* *Ingerència*, *ingerir-se*, *ingestió*, V. *gest* *Ingra*, V. *ira* *Ingrat*, *ingratitude*, V. *grat* *Ingràvid*, *ingravedesa*, V. *greu* *Ingredient*, *ingrés*, *ingressar*, V. *agredir* *Ingrossació*, V. *gros* *Inguarible*, V. *guarir* *Inguinal*, V. *engonal* *Ingurgitació*, *ingurgitar*, V. *gorga* *Inhàbil*, *inhabilitació*, *inhabilitar*, *inhabilitat*, *inhabitable*, *inhabitat*, *inhabitual*, V. *haver* *Inhalació*, *inhalador*, *inhalat*, V. *hàlit* *Inharmonia*, *inharmònic*, V. *harmonia* *Inherència*, *inherent*, V. *adherir* *Inhibició*, *inhibir*, V. *prohibir* *Inhonest*, V. *honest* (HONOR) *Inhòspit*, *inhospitalari*, V. *hoste* *Inhumà*, V. *home* *Inhumació*, V. *exhumar* *Inhumanitat*, V. *home* *Inhumar*, V. *exhumar* *Inic*, *inicamente*, V. *igual*

INICI, pres del ll. *inīitium* 'començament', i aquest, derivat del ll. *inire* 'empendre', derivat de *ire* 'anar'. □ 1.ª doc.: 1460, *JRoig*.

«--- aquell covent / qui --- se nomena / la Magdalena, / hac mal *inici*, / del crim i vici / fet per diable, / dona --- senyora / fon, e comtessa, / --- / lo marit seu / la volc matar / --- / emparedada / --- / lo marit comte / donà per conte / son exovar, / e féu obrar / lo monestir, / per sostenir, / allí tancades, / dones errades, / d'incontinència / fent penitència» (Spill, 7323).

DERIV.: *Inicial* [c. 1400, Ant. Canals], adj. i subst. [«la primera lletra», Lab. 1840]. *Iniciar* [Belv.], pres del ll. *initiare* 'iniciar', 'instruir', 'batejar', que en autors cristians ja significa 'començar'; *iniciat* [Belv.]; *iniciar-se* [Lab. 1840; altres accs. Lab. 1888]. *Iniciatiu* adj. [Lab. 1840]; *iniciativa* subst. f. [Lab. 1888]; *iniciació* [Lab. 1840]; *iniciador*. *Init* jur. i rar, del part. de *inire*.

Començar [orígens de la llengua], del llatí vulgar *COMINITIARE id., derivat del citat INITIARE, el qual aviat substituït quasi totalment en el llenguatge parlat, car d'ací prové el mot en totes les llengües romàniques principals, hispàniques, gèl·liques i itàliques. Per a la història i la geografia de les expressions de la idea i del mot, dins el conjunt romànic, enfront